

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח ט' שְׁבַט, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִשׁוֹנֵי

פְּרָעָה סוּף סוּף שְׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, אָבֵל בָּרַגַע שֶׁהָ הַקָּשָׁה אֶת לְבָבוֹ שׁוֹב, הוּא הַתְּחַרְט וְהַחֲלֵ לְרַדְף אַחֲרַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פָּחְדוּ כִּי רָאוּ שֶׁפְּרָעָה וְחִילוֹ רוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם. מִשֶּׁהָ הַחֲלָ גַם הוּא לְהַתְּפַלֵּל לָהּ. אָבֵל ה' אָמַר: "עֲכָשׁוּ לֹא זְמַן לְבָבוֹת לָהּ, עֲכָשׁוּ הַזְמַן לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ! אֲנִי אֶטְפֵּל בְּמִצְרַיִם, אָבֵל לָךְ יֵשׁ תִּפְקִיד, לֹא־מֵרָב לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל "וַיִּסְעוּ" לְהַמְשִׁיךְ לְלַכְתּוֹ! הָרַם אֶת הַמַּטֵּה שֶׁלְךָ וַיָּם סוּף יִבְקַע לְשָׁנִים, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִכְלוּ לַעֲבוֹר דְּרָכּוֹ בִּיבֻשָׁה, הַמִּצְרַיִם יִבֹּאוּ אַחֲרֵיהֶם וַיִּטְבְּעוּ בַיָּם! אִזּוֹ הֵם יִרְאוּ שֶׁאֲנִי ה'".

כַּעֲתָ הָיוּ הַמִּצְרַיִם אֲפֵלוֹ יוֹתֵר קְרוֹבִים, הַמְּלֶאכֶה שֶׁהָ שְׁלַח שֶׁבְּדָרְךָ כָּלֵל הַלֶּךְ לַפְּנִיָּה, נֶעֱמַד עֲכָשׁוּ מֵאַחֲרֵיהֶם, כְּדִי לְשַׁמּוֹר שְׁמִצְרַיִם לֹא יִצִּיקוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּלִילָהּ בְּמִקּוֹם לְהַעֲלֵם, הָעֵנָן גַּם הוּא הַלֶּךְ וְנֶעֱמַד מֵאַחֲרַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הָעֵנָן הַחֲשִׁיךְ לְמִצְרַיִם וְהֵם לֹא יִכְלוּ לְרְאוֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל. הַמִּצְרַיִם הַמְּשִׁיכוֹ לְנִסּוֹת לִירוֹת חֲצִים, אָבֵל הָעֵנָן לְכַד אוֹתָם כִּף שֶׁאֵף אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא נִפְגַּע.

מִשֶּׁהָ הָרִים אֶת יְדוֹ מֵעַל יָם סוּף, וְהָ עָשָׂה שְׁרוּחַ חֲזָקָה תִּנְשֵׁב כָּל הַלַּיְלָה, וַיָּם סוּף נִבְקַע לְשָׁנִים, וְכִף גַּם כָּל הַמַּיִם שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם, כְּדִי שֶׁכֹּלֵם יִדְעוּ עַל הַנִּסִּי!

יָם סוּף נִחְצָה לִ2 שְׁבִילִים. שְׁבִיל אֶחָד לְכָל שְׁבַט. הַיְהוּדִים, הַחֲלָ מִשְׁבַּט בְּנִימִין עָבְרוּ דְרָכּוֹ עַל אֲדָמָה יִבְשָׁה.

בָּרַגַע שֶׁהָעֵנָן נִכְנַס אַחֲרַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ יָם סוּף, הַמִּצְרַיִם לֹא יִכְלוּ לְרְאוֹת עוֹד. הֵם רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם הַיָּשָׁר לְתוֹךְ יָם סוּף! ה' שְׁלַח אֶת עַמּוּד הָעֵנָן וְאֶת עַמּוּד הָאֵשׁ כְּדִי לְהַעֲנִישׁ אֶת מִצְרַיִם. עַמּוּד הָעֵנָן הִפְךָ אֶת הָאֲדָמָה לְבוֹץ, וְעַמּוּד הָאֵשׁ הִרְתִּיחַ אֶת הַבוֹץ. הַפְּרִסוֹת (נְעֻלִים) שֶׁל הַסּוּסִים נָפְלוּ מֵעֲלֵיהֶם, וְהַגְּלָגְלִים שֶׁל הַמְּרַכְּבוֹת נִתְקְעוּ וְנָפְלוּ, הַמִּצְרַיִם נִסְחָבוּ דְרָךְ הַבוֹץ הָרוֹתַח וְקִבְּלוּ מִכּוֹת מְכֹל עֶבֶר. הַמִּצְרַיִם הַבִּינוּ, שֶׁהָ נִלְחַם עִבּוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל!

כְּשֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָלוּ מֵיָם סוּף, הֵם רָאוּ כֹּף כִּף הַרְבֵּה אֱלֻקוֹת- אֲפֵלוֹ הָאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים בְּיוֹתֵר, רָאוּ יוֹתֵר אֱלֻקוֹת מֵאֲשֶׁר הַנְּבִיאִים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר!

תְּהִלִּים / יוֹם ט' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים מ"ט- נ"ד

בְּתִהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, בְּפָרֶק נ"ג מְדַבֵּר אוֹדוֹת הַחֲרָבָן שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁנִי. בְּסוּף הַפָּרֶק דָּוִד הַמֶּלֶךְ

אומר שהוא מקנה שה' ישמר את היהודים: "מי יתן מציון ישועת ישראל".

הפסוק הזה נכתב בתהלים פעמים. פעם ראשונה בפרק י"ד ובפעם השנייה בפרק הזה.

המדרש אומר ששתי הפעמים בהן כתוב "מי יתן" - מקוים שה' יתן את הגאולה תואמות לשני המקומות בתורה בהם כתוב "מי יתן".

במקום אחד בתורה ה' אומר שהוא מקנה של היהודים תהיה יראת שמים ("מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי") ובמקום אחר, משה רבנו מקנה שכל היהודים יהיו נביאים ("מי יתן כל עם ה' נביאים").

המדרש אומר ששני הדברים המופיעים בפסוקים האלו יתגשמו, כאשר משיח יבוא - וכל היהודים יהיו נביאים ויהיו בדרגה הגבוהה ביותר של יראת שמים.

תניא / לקוטי אמרים פרק י"ח (ט' שבט שנה מעוברת)

אפילו אם למישהו אין זמן או לא יכול לחשב עד כמה ה' גדול כדי שיקבל חיות והתלהבות בקיום המצוות, עדין ישנה דרך עבורו, להתלהב ולקיים את כל המצוות למרות שזה לא קל!

כיצד? בתוך כל יהודי ויהודי, ישנה אהבה חזקה לה'! היא בדרך כלל מסתרת, ולכן היא נקראת, אהבה מסתרת. האבות אהבו את ה' וזה עבר בירושה לכל אחד מאתנו! אם נעורר את האהבה המסתרת, קיום מצוות יהיה לנו קל ומרגש!

היום האדמו"ר הזקן מספר לנו על החלק של הנשמה שלנו שבו מסתתרת האהבה - היא נקראת החכמה של הנשמה (אם אתם זוכרים, חכמה היא החלק הגבוה יותר מחלקי הנשמה). זה החלק של הנשמה שעושה שליהודי תהיה אמונה בה'. (כל יהודי מאמין בה', לא רק צדיקים או אנשים שלומדים הרבה תורה) החלק הזה של הנשמה, הוא המקום הכי נח, כביכול, לה'. משם, האור של ה' מאיר לחלקי הנשמה האחרים של היהודי.

כה, יחד עם האמונה, יש לנו אהבה חזקה לה', אהבה מסתרת. אנחנו יודעים שזה חייב להיות חזק בגלל שזה מגיע מהחלק של הנשמה שבו ה' מרגש הכי הרבה!

אנחנו יכולים באמת לראות עד כמה האהבה המסתרת היא חזקה על ידי שמיעת ספורים של יהודים שמסרו את נפשם על קדוש ה'. זו מצוה למסור את נפשנו ואפילו להיות מוכנים למות (חס ושלום) על עברות מסוימות. הייתם חושבים שרק יהודים מאד קדושים יסכימו להקריב את חייהם בשביל ה'. אבל לא- אפילו יהודים מאד פשוטים, אפילו יהודים שקימו רק קצת מצוות ולא ידעו הרבה על יהדות, היו מוכנים למות על קדוש ה'!

זה בגלל האהבה המסתרת, בגלל שגם היהודים האלה אהבו את ה' כל כך שהם לא יכלו לדמיין את חייהם בלי ה'.

היום יום / ט' שבט

כאשר הרבי הרש"ב, סיים ללמד את כל הש"ס בפעם השלישית, אמר מאמר על עריכת "סיום" כאשר מסיימים חלק מהגמרא (מסכת).

מחר, י' שבט הוא יום היארצייט של הרבנית רבקה, סבתא של הרבי הרי"ץ. הרבי אומר לנו משהו על היארצייט שלה: בשנה אחרי שהיא נפטרה, הרבי הרש"ב (בנה) סיים ללמד את כל המשניות בזמן סיום אמירת הקדיש (אחרי 11 חדשים מהפטירה) וביום היארצייט, הוא סיים את כל הש"ס!

אחת הסבות מדוע אומרים משניות אחרי שמיישהו נפטר היא בגלל שהמלה משנה, אם נשנה את

סדר האותיות, נקבל את המלה נשמה. ויהודי, שאומר כאן בעולם הזה משניות, זו זכות גדולה עבור הנשמה של זכותה אומרים. זו גם הסבה מדוע אומרים משניות ביום היארצייט, ובעז"ה מחר אנחנו נאמר משניות שמתחילות עם אותיות שמו של הרבי הרי"ץ. היות וזה קשור לרבי הרי"ץ, זו זכות גדולה עבורנו, לעשות משהו שיחבר אותנו עם נשמת הרבי הרי"ץ.

ספר המצוות / מצוות עשה ק"ב, ק"ג

היום לומדים על שני סוגים של צרעת

מצוות עשה ק"ב - כשישנה צרעת על בגד צריך לקיים את ההלכות הנוגעות לאופן שבו הוא נטמא ולדרך הטהרה שלו.

מצוות עשה ק"ג - כשישנה צרעת בבית, יש לקיים את ההלכות הנוגעות לאופן שבו הבית נטמא ולדרך הטהרה שלו.

רמב"ם / הלכות טמאת צרעת פרקים י"ז, ט"ו, ט"ז

היום לומדים בפרוט על המצוות בספר המצוות של היום:

פרק י"ד - הרמב"ם מלמד על סוגי הבתים שיכולים לקבל צרעת, וכיצד זה נראה.

פרק ט"ו - הפרק הזה מלמד את ההלכות ביצד הכהן מחליט שהבית טמא וכיצד נתן לטהר אותו.

פרק ט"ז - לומדים כיצד אנשים או חפצים יכולים לקבל טמאה מבית טמא.

בעת סימנו את ההלכות של הצרעת וכפי שהרמב"ם בדרך כלל מסיים, ההלכה האחרונה היא לקח עבורנו - צרעת מגיעה מדבור לשון הרע, דבור לא יפה על אנשים אחרים. הרמב"ם אומר שזו אינה הדרך היהודית לדבר. יהודי צריך לדבר על תורה, וה' נותן לו ברכות בגלל זה.

זרכי החסידות / ערב י' שבט

מנהג חשוב לי' שבט הוא לכתב לרבי פ"נ.

אם היתה לכם הזכות לראות את הרבי, יש לעצם את העינים ולהזכר בהתבוננות שלנו ברבי. אם לא, כדאי להסתכל בתמונה של הרבי.

כמוכן שרצוי להשתדל ולשלח את הפ"נ לרבי מיד ב'י' שבט, אבל אם לא יכולים, חסידים נהגו להניח את הפ"נ בתוך ספר עד שיוכלו להביא אותו אל הרבי.

למה אנחנו כותבים פ"נ לרבי? האם אנחנו לא אמורים להתפלל ישירות לה' ? מדוע אנחנו מבקשים ברכות מהרבי?

אם נתבונן סביבנו, נראה שישנם אנשים רבים ושונים. ישנם אבות, אמהות, מורים וחברים, אנשים מבגרים וצעירים, שומרי מצוות ושאינם עדין, נראה שישנם כל כך הרבה יהודים!

אבל אנחנו בעצם רק מסתכלים על הרבה גופים. באמת לכל יהודי יש חלק מנשמה אחת גדולה!

הנשמה הגדולה גם היא כמו אדם, יש לה ידים ורגלים. לחלק מאתנו ישנו חלק מהנשמה שהוא "הרגל" של הנשמה, כמו אנשים שמקימים הרבה מצוות אבל אינם תלמידי חכמים.

הראש של הנשמה הגדולה הוא הרבי! ה' עשה שהרבי יוכל להראות לנו איך להתנהג, ואיך לחבר את כל הנשמה לה'.

אם אדם נפגע בזרת של הרגל, הוא יודע על כך ומרגיש את זה בראש שלו. באותו אופן, אם משהו מפריע לנו, הרבי גם הוא מרגיש את זה. היות והרבי קרוב יותר לה', אנחנו מבקשים מהרבי לבקש מה' לתת לנו את מה שאנחנו צריכים.